

УДК 342.7:351.746.1(477)

DOI <https://doi.org/10.32689/3083-7359.2026.2.8>

ПРАВОВЕ ГАРАНТУВАННЯ БЕЗПЕКОВИХ ПЕРЕВАГ НА ДЕРЖАВНОМУ КОРДОНІ: СТРАТЕГІЧНИЙ ПРІОРИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

С. В. Келип

LEGAL GUARANTEE OF SECURITY ADVANTAGES AT THE STATE BORDER: A STRATEGIC PRIORITY OF THE STATE BORDER SERVICE OF UKRAINE

Svitlana Kelyp

Анотація. Наукове дослідження спрямоване на напрацювання доктринальних ініціатив для потреб Державної прикордонної служби України (далі – ДПСУ), а також аналіз діючих нормативно-правових актів, що встановлюють безпекові імперативи та забезпечують сталість сфери охорони державного кордону України в контексті прямих військових загроз.

Завдяки нормативно-правовому підсиленню гарантійних механізмів у прикордонному безпековому секторі, впроваджувана в ДПСУ концепція інтегрованого управління кордонами отримає додаткові важелі для підтримання розумного балансу між необхідними заходами прикордонного контролю та їх сервісною складовою. Ці зусилля, в підсумку, призведуть до напрацювань наскрізних стандартів в ієрархії нормативно-правових актів щодо закріплення безпекових переваг забезпечення стану захищеності та стабільності на державному кордоні України, в тому числі при проведенні заходів прикордонного контролю.

Нормативна усталеність є дієвим базовим орієнтиром та однією із безпекових гарантій. В умовах безпрецедентного геополітичного тиску на політичне керівництво держави – це відчутне підсилення захисту, особливо в питаннях збереження незалежності та суверенних прав у межах міжнародно визнаних державних кордонів України.

Поряд з демонстрацією безпекової міці військовим блоком держави, до якого входять органи та підрозділи ДПСУ, прикордонне відомство повинно мати додаткові важелі та алгоритми дієвих правових інструментів гарантування безпекових переваг, що регламентують допустимі дії та надають право на застосування сил і засобів, спрямованих на захист меж державної території, прав і свобод людини та громадянина.

Прикордонне відомство України впевнено тримає лідерство в питаннях досягнення безпекової переваги України на державних кордонах. Подальше нарощування військового потенціалу, операційних та захисних спроможностей, а також впровадження технологічних інновацій на державних рубежах вже зараз потребує якісного доктринального підсилення законодавчих ініціатив. Досягнення такого своєчасного симбіозу само по собі стає безпековою перевагою, адже виводить на якісно новий рівень взаємодію відомчої та законодавчої нормотворчості. Ця актуальна проблематика потребує невідкладної уваги та вирішення.

Здатність України до повноцінного багатовекторного забезпечення прикордонної безпеки як пріоритету національних інтересів є серйозним аргументом у північноатлантичній співпраці та євроінтеграційних процесах. Одним із таких векторів є встановлення нормативно-правової домінанти для подальшого впровадження безпекових переваг у прикордонній політиці Державної прикордонної служби України.

Збереження недоторканності державних кордонів, конституційного ладу та державної влади, забезпечення національної безпеки та суверенних інтересів України за наявності наростаючих зовнішніх та внутрішніх загроз спонукає до аналізу, наукового пошуку та напрацювання конкретних пропозицій для вдосконалення нормативного забезпечення і закріплення безумовної безпекової переваги України в реалізації прикордонних політик.

Ключові слова: державний кордон, гарантії, безпекові переваги, Державна прикордонна служба України, інтегроване управління кордонами, прикордонна безпека, нормативно-правова домінанта, пріоритет національних інтересів.

Abstract. The research aims to develop doctrinal initiatives to support the needs of the State Border Guard Service of Ukraine, as well as to analyze the existing legal and regulatory framework that establishes security imperatives and ensures the sustainability of Ukraine's state border protection system in the context of direct military threats.

By strengthening the legal and regulatory mechanisms that underpin security guarantees in the border security sector, the Integrated Border Management concept currently being implemented by the State Border Guard Service of Ukraine will gain additional instruments to maintain an appropriate balance between necessary border control measures and their service-oriented dimension. Ultimately, these efforts will contribute to the development of cross-cutting standards within the hierarchy of legal and regulatory acts, aimed at embedding security advantages to ensure the protection and stability of Ukraine's state border, including during the implementation of border control procedures.

Regulatory stability serves as an effective benchmark and a key guarantee of security. Under conditions of unprecedented geopolitical pressure on the state's political leadership, it provides significant reinforcement of national security, particularly in preserving Ukraine's independence and sovereign rights within its internationally recognized state borders.

Alongside the demonstration of security strength by the state's military and security sector, which includes the bodies and units of the State Border Guard Service of Ukraine, the border agency must possess additional mechanisms and effective legal instruments that guarantee security advantages by regulating permissible actions and authorizing the use of forces and resources aimed at protecting the state territory, as well as safeguarding human and civil rights and freedoms.

The State Border Guard Service of Ukraine continues to demonstrate leadership in strengthening Ukraine's security advantage at its state borders. Further enhancement of military potential, operational and defensive capabilities, and the introduction of technological innovations along the state border already require robust doctrinal support for legislative initiatives. Achieving such timely synergy in itself constitutes a security advantage, as it elevates the interaction between institutional rule-making and legislative development to a qualitatively new level. This issue is of critical importance and requires immediate attention and resolution.

Ukraine's capacity to ensure comprehensive and multidimensional border security, as a priority of its national interests, is a significant asset in the context of Euro-Atlantic cooperation and European integration. One of the key dimensions of this effort is the establishment of a strong legal and regulatory foundation for the further implementation of security-enhancing measures within the border policy framework of the State Border Guard Service of Ukraine.

The need to preserve the inviolability of state borders, the constitutional order, and public authority, as well as to ensure Ukraine's national security and sovereign interests in the face of growing external and internal threats, necessitates comprehensive analysis, scientific inquiry, and the development of concrete proposals aimed at improving the legal and regulatory framework and securing Ukraine's unequivocal security advantages in the implementation of its border policies.

Key words: state border, security guarantees, security advantages, State Border Guard Service of Ukraine, Integrated Border Management, border security, legal and regulatory primacy, priority of national interests.

1. Вступ. Безпека на державному кордоні України є визначальним фактором сталого розвитку держави та довіри до її інституцій. Нормативно обумовленими завданнями Державної прикордонної служби України як правоохоронного органу спеціального призначення є забезпечення недоторканності державного кордону та суверенних прав держави в межах території України [8]. Визначені напрями діяльності є невід'ємною складовою національної безпеки України та належать до стратегічних пріоритетів державної політики прикордонного відомства держави при реалізації ним державної політики гарантування недоторканності державного кордону [7].

Динамічний розвиток міждержавної прикордонної взаємодії України, впровадження високотехнологічних інновацій у прикордонну сферу, а також довготривала безпекова напруга на державних кордонах, що поєднана із збройним відбиттям агресії російської федерації проти України органами та підрозділами ДПСУ у взаємодії з Силами оборони України є певним викликом для наукової спільноти. Але в той же час і відповідальним завданням створення якісного дослідницького продукту, що здатний забезпечити стале підґрунтя для швидкої нормативно-правової адаптації прикордонного законодавства до складних безпекових реалій, превенцію стану захищеності державного кордону та гармонійного входження України до прикордонного простору Європейського Союзу як рівноправного суб'єкта.

2. Результати та обговорення. Напряцювання наукових пропозицій і конструктів для визначеного кола суспільних відносин, які будуть здатні до результативного забезпечення безумовної безпекової переваги прикордонної політики України в її стратегічній перспективі, що в подальшому трансформуються в нормативні регулятори законодавчого та відомчого порядку.

Практичним орієнтиром для таких наукових розвідок може бути емпіричний аналіз останніх тенденцій міжнародного інспектування державних кордонів України. Адже це дозволяє досліднику впевнено оперувати об'єктивними статистичними даними та оцінювати реальний стан безпекового середовища прикордоння. І вже на цих достовірних даних формувати наукове бачення вирішення проблематики гарантування безпекових переваг у прикордонній сфері, пропонувати власний дослідницький портфель до наукового дискурсу та нормативного впровадження з метою перетворення його на ефективний регуляторний механізм. Це і є реальною синергією наукової думки з прагненням якісних нормативних змін у галузі безпекового регулювання.

Значний вклад у розвиток фундаментального бачення ключової ролі Державної прикордонної служби України в питанні формування сучасної прикордонної та військової політики держави, міжнародної співпраці, безпекового потенціалу, стратегії розвитку сфери інтегрованого управління державним

кордоном внесли Зьолка В.Л., Халимон С.І., Літвін Ю.І., Нікіфоренко В.С., Морохов О.О., Ганьба О.Б., Фаріон О.Б., Кириленко В.А., Резнікова О.О., Кушнір І.П., Богданович В., Муженко В., Луцький О., Левицький М.О. та інші.

Аналізуючи вітчизняний науковий сегмент на предмет експертного бачення парадигми стратегічного розвитку прикордонної служби, варто відзначити авторське бачення Зьолки В.Л., Халимона С.І., Літвіна Ю.І., які пропонують суттєве «перезавантаження» прикордонної політики держави шляхом новелізації профільного прикордонного законодавства через його концептуальне оновлення та кодифікацію [1, с.414].

Дослідники Нікіфоренко В.С. та Морохов О.О. зосереджують свою увагу на коротко-строкових стратегічних пріоритетах із забезпечення прикордонної безпеки як складової національної безпеки України [5, с. 7].

Автор наукових досліджень Фаріон О.Б. пропонує новаторські рішення застосування ефективних моделей, методів і засобів протидії новим викликам прикордонній безпеці на тактично-оперативному рівні, зокрема, шляхом використання матриці SWOT-аналізу щодо визначення причин виникнення терористичних загроз [15, с. 139].

Значну увагу науковій розробці шляхів мінімізації впливу негативних чинників на оперативно-службову діяльність прикордонних підрозділів внаслідок загострення воєнно-політичної обстановки приділяє Кириленко В.А. В своїй праці він ідентифікує і класифікує сучасні загрози прикордонній безпеці України фактично на рівні первинної ланки, яка першою безпосередньо стикається з їх впливом та співмірною ефективністю спрацювання по їх відсічі, спираючись, у тому числі, й на особистий бойовий досвід протидії диверсійно-розвідувальної діяльності ворога [2, с.51].

Сучасний погляд на проблематику міжнародного співробітництва ДПСУ в сфері забезпечення прикордонної безпеки пропонує Левицький М.О. Зокрема, поряд з правовими та організаційними, він акцентує увагу на практичних засадах міжнародної взаємодії. Обґрунтовується дефініція, що прикордонна безпека є системним інструментом у реалізації зовнішньополітичного курсу держави та невід'ємною складовою національної безпеки України [3, с.388].

Як бачимо, наукові напрацювання українських дослідників є ціннісними орієнтирами розбудови та впровадження дієвої системи безпекових переваг на державному кордоні.

Саме тому вони повинні бути реалізовані через законодавчий процес, відомчу нормотворчість системи Державної прикордонної служби України, а також стати невід'ємною частиною прикордонної політики загальнодержавного рівня.

Метою статті є окреслення пріоритетів прикордонної політики держави в контексті забезпечення дієвості безпекових гарантій для України, з'ясування потреби нормативного розширення та підвищення рівня інституційних спроможностей Державної прикордонної служби України, а також конкретизація змістових компонентів, що є ключовими елементами забезпечення стійкості державних кордонів.

3. Виклад основного матеріалу. Зміни світової безпекової архітектури спонукають до пошуку дієвих механізмів захисту суверенітету, незалежності та територіальної цілісності України. Державна прикордонна служба України як інституційний орган представництва державних інтересів у прикордонній сфері безпосередньо залучена до процесів розробки та впровадження безпекових переваг на державному кордоні. Адже територіальна недоторканість державних рубежів – це один із фундаментів забезпечення фізичного існування держави в її цілісності як політико-соціального утворення.

Одним із визначальних поворотних моментів для утвердження гарантій безпеки як головного чинника досягнення справедливого і сталого миру в Україні є рішення Ради національної безпеки і оборони України, яким надані невідкладні доручення центральним органам виконавчої влади щодо підготовки міжнародних договорів, змістом яких будуть встановлені реальні, дієві та забезпечені процедурами жорсткого санкціонування порушників досягнутих політичних домовленостей на високому міждержавному рівні [6]. Адже це вагомі геополітичні важелі впливу на світову безпекову ситуацію.

Після формалізації міжнародних домовленостей наступним етапом є їх ратифікація та імплементація на національному рівні через нормотворчу діяльність суб'єктів владного уповноваження. Державна прикордонна служба України безпосередньо повинна бути залучена до процесів розробки національної безпекової рамки в частині гарантій прикордонної безпеки.

Зважаючи на поставлені вищим керівництвом держави перед профільними відомствами глобальні завдання з фактичного перезавантаження та оновлення державної безпекової стратегії на національному та над-

національному рівнях, саме зараз визріла потреба підсилення державницького бачення гарантій безпеки для України науковими ініціативами. В першу чергу, до цієї великої проєктної роботи бажаним є долучення представників української академічної спільноти, предметом дослідження яких є прикордонна політика держави загалом та питання діяльності Державної прикордонної служби України зокрема.

На наш дослідницький погляд, нормативна складова реалізації дво- та багатосторонніх міжнародних гарантійних зобов'язань, насамперед, повинна стосуватися пріоритетних складових збереження непорушності територіальних рубежів, що по суті є «безпековим щитом» державного кордону України. Тож вже зараз комплексна робота над оновленням та розробкою якісної національної нормативно-правової бази для реалізації дієвості безпекових гарантій повинна охоплювати питання:

- змісту міжнародного співробітництва в прикордонному секторі;
- правового статусу Державної прикордонної служби України;
- бойового застосування сил та засобів як при самостійному веденні бойових дій прикордонними загонами, так і у їх взаємодії з Силами оборони на лінії зіткнення із збройними формуваннями російської федерації
- захисту державного кордону від правопорушень та злочинних посягань та посилення всіх видів юридичної відповідальності за їх вчинення;
- протидії корупційним ризикам;
- забезпеченні прикордонних процедур у відповідності до узгоджених та імplementованих міжнародних стандартів;
- звільнення та прикордонної реінтеграції тимчасово окупованих територій;
- готовності надання ДПСУ сервісних послуг на деокупованих територіях та в умовах безпекової невизначеності;
- координації дипломатичних зусиль при поверненні військовослужбовців-прикордонників та заручників з незаконного ув'язнення;
- нейтралізації гібридних впливів на стан захищеності державного кордону;
- розробки профільних нормативно-правових актів регулювання управлінської та оперативно-службової діяльності ДПСУ;
- розбудови прикордонної інфраструктури на контрольованих ділянках державного кордону;
- сучасного технічного оснащення та цифровізації інструментів прикордонного адміністрування;

– стратегічного прогнозування, аналітичної обробки та запобігання ризик-факторам у повсякденній службовій діяльності особового складу;

– оперативного реагування на виникнення раптових загроз та алгоритмізації їх протидії;

– організації обміну інформацією на різних рівнях комунікації та безпеки даних;

– професійного, фінансового та соціально-правового захисту військовослужбовців і працівників системи ДПСУ.

В свою чергу вважаємо за доцільне застосовувати більш комплексний підхід та розглядати складові прикордонної безпеки не тільки в короткостроковій перспективі, але й у світлі прогностичних позицій їх здатності до довгострокового впливу на процеси формування загальнодержавної політики гарантування безпеки державного кордону. Адже, не дивлячись на те, що ще в квітні 2025 року Адміністрацією Державної прикордонної служби України був підготовлений та оприлюднений проєкт Стратегії інтегрованого управління державним кордоном України, станом на червень 2026 року він ще не набув статусу регуляторного акту [14].

Контекстно заслуговують на увагу тенденції моніторингу кордонів України Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців (UNHCR) останній з яких проведений у січні 2026 року [16]. Це зріз реального стану справ по транскордонній мобільності, запобігання вчинених замахів на незаконну торгівлю людьми, випадкам незаконного перетину державного кордону як у пунктах пропуску, так і поза ними, зупиненню роботи прикордонних пропускних пунктів внаслідок дії техногенних факторів тощо.

Всі ці ризики потребують ґрунтового аналізу та напрацювання пропозицій по їх мінімізації в майбутньому. Метод співставлення динаміки впливу вказаних негативних факторів на суспільні відносини, в порівнянні з аналогічними минулими періодами дозволяє обґрунтувати теоретико-прикладні пропозиції змін до нормативно-правових актів. Це надає їм пріоритетності, реальної ваги і значення, перетворюючи на впливовий чинник регулюючого порядку в прикордонній політиці держави. Попри наростаючий геополітичний дисбаланс безпекового середовища, що вже відчутний у країнах Європейського Союзу, останні соціологічні дослідження виявили, що громадяни України продовжують виявляти достатньо високий рівень довіри до Державної прикордонної служби України на рівні 74 % станом на березень 2025 року

та 70,2 % станом на січень 2026 року [4,13]. Такі показники говорять про високі спроможності та готовність Державної прикордонної служби України як провідної правоохоронної структури всебічно гарантувати безпеку на державному кордоні, демонструвати високий рівень професійної підготовки та мотивованості особового складу, його бойову готовність на відсіч і стримування військової агресії російської федерації, захист безпеки населення та інтересів держави, забезпечення оборони України.

Поряд з цими успіхами доцільним є продовження дослідницької роботи над проблематикою нормативної трансформації безпекових інструментів, обґрунтування їх цінності в стратегічній перспективі. Ще одним важливим етапом у наукових пошуках є аналіз ефективності забезпечення ними прикордонних процедур та режимних заходів у повсякденній діяльності органів та посадових осіб ДПСУ.

В найближчі декілька років даний напрям науково-пошукової спрямованості є більш ніж актуальним, адже саме дослідницькі студії дають необхідні наукові рішення та є поштовхом до розвитку законодавчого регулювання предметної області.

4. Висновки. Враховуючи необхідність збереження лідерства України в формуванні геополітичних прикордонних безпекових пропозицій та ініціатив, швидкої реалізації вироблених спільних рішень та взаємних зобов'язань, нового бачення потребує існуючий правовий статус Державної прикордонної служби України.

Відштовхуючись від того, що безпека державного кордону – це гарантія існування країни загалом, то і Державна прикордонна служба України повинна набути законодавчо встановленого статусу одного із ключових гарантів прикордонної безпеки, як інтегрованої складової національної безпеки України [12].

На даному етапі розвитку загальнодержавної прикордонної політики, враховуючи безпрецедентні за своєю суттю загрози територіальній цілісності України, доцільним є формування пропозицій до Комітету з питань національної безпеки, оборони та розвідки Верховної ради України щодо уточнення правового статусу Адміністрації Державної прикордонної служби України. Повноваження Адміністрації Державної прикордонної служби України як центрального органу виконавчої влади з реалізації політики у сфері охорони державного кордону [9] є однією з гарантійних основ трансфор-

маційного перетворення ДПСУ на інституцію з політичною суб'єктністю та реальним впливом на глобальні процеси міжнародного прикордонного співробітництва. Характерним є те, що головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державних політик, в тому числі, у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні є Міністерство внутрішніх справ України [10]. При цьому за діючим законодавством, Державна прикордонна служба України не тільки має статус правоохоронного органу спеціального призначення, а є військовим формуванням [11], що зумовлює не тільки здійснення правоохоронної діяльності, а й виконання функцій органу військового управління та командування. Таке фактичне поєднання хоч і дотичного, але по своїй природі відмінного функціоналу потребує чіткого нормативно-правового розмежування та визначення на рівні військово-управлінської інституції з самостійною правосуб'єктністю.

Адже вирішення прикордонних питань має виняткове безпекове значення для України. Тому, на нашу думку, цей блок повинен мати єдине відомче бачення як щодо формування так і щодо реалізації політики у сфері охорони державного кордону. З урахуванням постійного посилення безпекових ризиків доцільним є віднесення артикульованого питання до компетенції саме Державної прикордонної служби України через законодавче оновлення її адміністративно-правового статусу.

Новітні виклики спонукають до пошуку оптимальних та ефективних нормативних рішень з формування та реалізації єдиної політики у сфері охорони державного кордону. Реалії сьогодення свідчать, що Державна прикордонна служба України безпосередньо залучена до формування порядку денного стратегічного загальнодержавного бачення архітектури прикордонної безпеки, а рівень і складність виконуваних завдань, позитивні результати бойової роботи з відсічі і стримування військової агресії російської федерації, протиправних посягань на державному кордоні призвели до міжнародного визнання дієвості українського прикордонного відомства. Це найкращий індикатор стратегічно необхідних змін та нагальності інституційної перебудови. Переконані, що для реалізації гарантій безпеки за участі зовнішніх партнерів Україна зобов'язана мати потужні національні важелі впливу в прикордонній сфері. Адже завдяки міжнародній співпраці вже запущені процеси

синхронізації та гармонізації правового поля з європейськими стандартами прикордонної безпеки у військовій, адміністративно-юрисдикційній та організаційній площині.

Доктринальне переосмислення стратегічних підходів до механізмів гарантування організації охорони державного кордону України,

місця і ролі Державної прикордонної служби України в системі органів виконавчої влади сприятиме формуванню якісно нового національно-правового інструментарію, повноцінно інтегрованого до європейського прикордонного простору та сумісного з кращими світовими практиками.

REFERENCES

1. Зьолка, В. Л., Халимон, С. І., Літвін, Ю. І. (2025). Концепція розвитку законодавства про державний кордон України в контексті європейської інтеграції. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. Вип. 89, ч. 2. С. 410–417. DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.89.2.62>
2. Кириленко, В. А., Бурнатний, В. В. (2024). Аналіз чинників, які негативно впливають на реалізацію оперативно-службової діяльності на ділянках державного кордону із загостреною воєнно-політичною обстановкою. *Честь і закон : щокварт. наук. журн.* № 1 (88). С. 47–55.
3. Левицький, М. О., Шенько, О. Ф. (2025). Міжнародне співробітництво Державної прикордонної служби України у сфері забезпечення прикордонної безпеки: правові засади, сутність та форми реалізації. *Електронне наукове видання Аналітично-порівняльне правознавство.* № 5. Ч. 3. С. 384–389. DOI: 10.24144/2788-6018.2025.05.3.57.
4. Лідери та аутсайтери довіри українців серед інститутів влади: дані дослідження КБФ. Київський безпековий форум. 16.02.2026. <https://ksf.openukraine.org/categories/news/lideri-ta-outsajderi-doviri-ukrayinciv-sered-institutiv-vladi-dani-doslidzhennya-kbf>
5. Нікіфоренко, В. С., Морохов, О. О. (2025). Стратегічні пріоритети діяльності Державної прикордонної служби щодо забезпечення національної безпеки України. *Журнал «Український політико-правовий дискурс».* № 11. 19 С. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15488344>.
6. Про гарантії безпеки для України : Рішення Ради Національної безпеки і оборони України від 30.01.2026 ведено в дію Указом Президента України від 11 лютого 2026 року № 111/2026 від 30.01.2026. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0008525-26#Text>
7. Про Державний кордон України: Закон України від 04.11.1991 № 1777-XII. Відомості Верховної Ради України, 1991. № 2. Ст.5. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1777-12>
8. Про Державну прикордонну службу України: Закон України від 03.04.2003 № 661-IV. Відомості Верховної Ради України, 2003. № 27. Ст.208. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/661-15#Text>
9. Про затвердження Положення про Адміністрацію Державної прикордонної служби України : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2014 № 533. База даних «Законодавство України». Верховна Рада України. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/533-2014-p>
10. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 878. База даних «Законодавство України». Верховна Рада України. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-p>
11. Про оборону України: Закон України від 06.12.1991 № 1932-XII. Відомості Верховної Ради України, 1992. № 9. Ст.106. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1932-12#Text>
12. Про рішення Ради Національної безпеки і оборони України від 14.09.2020 «Про стратегію національної безпеки України»: Указ Президента України від 14.09.2020 № 392/2020. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/2020#Text>
13. Результати соціопитування Центру Разумкова свідчать, що рівень довіри до Держприкордонслужби продовжує зростати. Офіційний вебсайт Державної прикордонної служби України. <https://dpsu.gov.ua/uk/news/46564-rezultati-socopituvannya-centru-razumkova-svidchat-sho-riven-doviri-do-derzhprikordonsluzhbi-prodovzhuye-zrostati>
14. Стратегія інтегрованого управління державним кордоном України : проєкт від 23 квітня 2025 року. *Державна прикордонна служба України.* <https://dpsu.gov.ua/uk/proyekt-strategiyi-integrovanogo-upravlinnya-derzhavnim-kordonom-ukrayini>
15. Фаріон, О. Б., Сімонов, В. С. (2025). Рекомендації прикордонному загонові щодо зміцнення стійкості до впливу терористичних загроз і розбудови системи їх виявлення. *Науковий журнал «Безпека держави».* Вип. 1(5). С. 138–145.
16. UNHCR Border Monitoring – Snapshot: January 2026. United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). February 2026. https://www.unhcr.org/sites/ua/files/2026-02/UNHCR_Border_Monitoring_-_Snapshot_January_2026_UKR.pdf

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Svitlana Kelyp

Postgraduate Student at the Department
of Theory of State and Law, Constitutional
and Administrative Law, Faculty of Law
and International Relations,
National University «Kyiv Aviation Institute»
e-mail: 976496@stud.kai.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0614-1328>

Келип Світлана Вікторівна

аспірантка кафедри теорії держави і права,
конституційного та адміністративного права
факультету права та міжнародних відносин,
Національний університет
«Київський авіаційний інститут»
e-mail: 976496@stud.kai.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0614-1328>

Дата надходження статті: 28.04.2026

Дата надходження виправленої версії статті: 27.05.2026

Дата прийняття статті: 10.06.2026

Дата публікації статті: 05.10.2026